

KISS BENEDEK

Szarvas-ének

Nemzedék-társaimnak

*A legszebb éveim
elbitangolták.
Elbitangoltak.
Elbitangoltuk.
Elbitangoltam.*

*Élek fél-holtan,
élünk fél-voltban,
s a temetést is
nyakamba varrták,
nyakunkba varrják.*

*De bolond voltam,
de bolondok mind
az istenadták,
kik nem alkusznak,
s mind lejjebb csúsznak,
s kik megalkudtak,
lejjebb úgy csúsztak.*

*Éltünk fél-holtan,
élünk fél-voltban,
s a temetést is
nyakunkba varrják,
mi istenadták.*

Ha mi még lett vón,
mind elkobozták,
eltékozolták.
Én, aki voltam
szarvas-fiúcska,
mi, akik voltunk
szarvas-fiúcskák,
mi istenadták,
nyúvadunk porban,
sörét-szeplősen,
de mégis hősen.

Beköp a döglégy,
hold-ló vizez ránk,
de mégis hősen,
sörét-szeplősen:
vagyunk az ország, –
agancsunk ki se nőtt,
a rabsic már kilőtt,
szarvas-döggel teli
ez a kis ország!

Jaj, mi bolondok,
mi szarvas-marhák!

Kényszermozgás

Föl-alá járok mint a lift egész nap...
A lakásban meg: mint a metronóm...
Ó, nyugalanság! Orromban a vérszag
mint a vérebnék, s el nem nyughatom.

Mi űz, mi hajt az utcákra, hogy aztán
máris odúmba bújjak, mint a vad?
Szabadban nőttem én, az ordas pusztán,
s itt körülöttem senki sem szabad.

Kényszermozgás rángat, mint ha pókláb
még kitepve is mindegyre kaszál.
Föl-le, föl, előre s hátra lóbál,
kuttyát farka, eleven halál.

*Mit sem végzek, mégis a fáradtság
úgy szorít, hogy alig libegek.
Vajon meddig fizetem a taksát,
hogy maradhassak, megadva módját,
ami voltam: közkirályi nagyság –
én: Kiss Benedek?!*

